

N:o 89.

Af herr **S. L. Olsson** i Älfdalsåsen, *om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående afkortning i öfningstiden för värnpliktig, som uppnått en viss skjutskicklighet.*

Bland de försvarsåtgärder, som under den senaste tiden förmärkts och vidtagits, är den frivilliga skytterörelsen den, som i allt vidare kretsar i vårt land börjat omfattas med ett för hvarje år mer och mer ökad intresse. Staten har också från sin sida vetat att uppskatta betydelsen af denna frivilliga form för vårt lands försvar, i det Riksdagen i en följd af år lämnat större och större anslag för ifrågavarande ändamål, och Kungl. Maj:t begär nu af Riksdagen 650,000 kr. till befrämjande af det frivilliga skytteväsendet.

Om Kungl. Maj:ts förslag till ordnande af landstormen vinner Riksdagens bifall, torde därigenom den frivilliga skytterörelsen erhålla en bättre organisation, då den i så fall kunde ha att påräkna komma under ledning af militäriskt bildade personer och skulle äfven därigenom vinna i anseende samt tillika omfattas med större sympati och förtroende, än den för närvarande på många håll har.

Men för att vinna en allmännare tillslutning och för att uppnå det bästa möjliga resultat, behöfver nog den frivilliga skytterörelsen utom statsbidrag en häfstång, som densamma nu saknar.

En sådan skulle sannolikt i en ganska hög grad vinnas därigenom, att värnpliktsöfningarna anordnades på ett sätt, som medgäfve värnpliktig medlem af skytteförening afkortning i tiden för öfningarnas fullgörande.

För att erhålla sådan afkortning i öfningstiden, skulle erfordras intyg från af staten utsedd kontrollant, att värnpliktig uppnått en viss erforderlig skjutskicklighet.

Genom att den frivilliga skytterörelsen ordnades på så sätt, som här ofvan antydts, skulle flera fördelar kunna vinnas.

I första rummet finge föräldrar och målsmän under den tid, som värnpliktig i annat fall är skyldig att vistas å lägerplatser för inhämtande af den skjutskicklighet, som erfordras för hans militära utbildning, ha sina söner hemma och få använda deras arbetskraft för hemmets behof, då de genom att vara medlemmar i en skytteförening kunde på vissa lediga stunder genom deltagande i under sakkunnig ledning stående skjutöfningar förvärfva sig samma skjutskicklighet.

Staten skulle äfven komma att vinna på en sådan anordning, i det att värnpliktige komme att vistas en kortare tid å öfningsplatserna och desammas underhåll därigenom betydligt kunde nedbringas samt Riksdagens anslag för skytterörelsen äfven därigenom på ett mera effektivt sätt blifva fruktbringande för försvarsändamål och skytterörelsen tillika få en större anslutning och komma att omfattas med mera förtroende.

På grund af hvad jag sålunda anfört, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan plan för värnpliktiges öfningar, att möjlighet till afkortning i tiden för dessas fullgörande måtte beredas medlem af skytteförening, som kan förete intyg om att hafva uppnått en viss därför bestämd skjutskicklighet.

Stockholm den 28 januari 1904.

Smeds Lars Olsson.

I motionens syfte instämma:

Ollas A. Ericsson.

A. Hansson
i Solberga.

B. P. Ersson.